

Sygn. akt VIII Gz 95/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer (spr.)

Sędziowie: SO Wiesław Łukaszewski

SO Barbara Jamiołkowska

Po rozpoznaniu w dniu 2 września 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku uprawnionej: Ł. G.

z udziałem obowiązanej: J. G.

o podział majątku wspólnego (w przedmiocie wniosku o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania)

na skutek zażalenia obowiązanej od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy Sądu Gospodarczego z dnia 13 maja 2015 r. sygn. akt. VIII GCo 110/15

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział Gospodarczy na podstawie art. 730¹ kpc udzielił wnioskodawczyni względem uczestnika zabezpieczenia roszczenia o podział majątku wspólnego w części dotyczącej udziałów w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością poprzez zakazanie zbywania udziałów w liczbie 60 (sześćdziesiąt) przysługujących uczestnikowi, a stanowiących majątek wspólny wnio-skodawczyni i uczestnika o wartości 18.558.000,00 zł. (osiemnaście milionów pięćset pięćdziesiąt osiem tysięcy złotych), o czym orzekł jak w pkt. 1. W zakresie nakazania wpisu przedmiotowego zakazu do rejestru przedsiębiorców Sąd w tym zakresie wniosek oddalił, o czym orzekł jak w pkt. 2. Jednocześnie Sąd wyznaczył wnioskodawczyni termin dwóch tygodni do złożenia wniosku o podział majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika w zakresie udziałów w (...) Sp. z o.o., o czym stosownie do art. 743 kpc. orzekł jak w pkt. 3.

Sąd Rejonowy wskazał w uzasadnieniu, że wnioskodawczyni uprawdopodobniła obie przesłanki udzielenia zabezpieczenia, stosownie do treści art. 730¹ § 1 kpc, tj.; roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Roszczenie uprawdopodobniały przytoczone przez wnioskodawczynię okoliczności związane z wyzbywaniem się przez uczestnika majątku i to, że wnioskodawczyni i uczestnik są po rozwodzie i tym samym wnioskodawczyni przysługuje roszczenie o podział majątku wspólnego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł uczestnik, który zaskarżył je w całości i żądał uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości lub zmiany zaskarżonego postanowienia w pkt.1 poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia i zmiany zaskarżonego postanowienia w pkt.3 poprzez jego uchylenie.

Uczestnik zarzucił naruszenie przez Sąd Rejonowy art.730¹ § 2 kpc, art. 245 kpc w zw. z art.730¹§ 2 kpc, art. 741 kpc w zw. z art. 328 § 2 kpc w zw. z art. 361 kpc, art. 730¹ § 3 kpc. W uzasadnieniu zażalenia wskazał, że w sprawie wnioskodawczyni nie wykazała w sposób wystarczający interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Ponadto Sąd Rejonowy przyjmując argumenty wnioskodawczyni dotyczące aspektów faktycznych pominął kwestię podstawy prawnej roszczenia wnioskodawczyni. Podniósł, że Sąd w uzasadnieniu postanowienia błędnie pominął wskazanie faktów, które uznał za uprawdopodobnione. Zdaniem skarżącego ogólne stwierdzenie tych faktach bez ich omówienia nie daje stronie możliwości ustalenia, które konkretne okoliczności i dokumenty zdecydowały o zapadłym rozstrzygnięciu. Uczestnik również zarzucił, że ustanowienie zakazu zbywania udziałów narusza zasadę minimalnej uciążliwości zabezpieczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie uprawnionego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 730¹ §1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Uwzględnienie wniosku o zabezpieczenie jest uzależnione zatem od kumulatywnego zaistnienia dwóch przesłanek: uprawdopodobnienia roszczenia i interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Uprawdopodobnienie, pojmowane jako środek zastępczy dowodu w ścisłym znaczeniu, niedający pewności, a wyłącznie prawdopodobieństwo twierdzenia o jakimś fakcie, stanowi odstępstwo od ogólnej reguły dowodzenia twierdzonych faktów na korzyść tej strony, której ustawa zezwala w określonym wypadku na uprawdopodobnienie faktu, na który się powołuje zamiast udowadniania go. Jest to środek zwolniony od formalizmu zwykłego postępowania dowodowego – ma na celu przyspieszenie postępowania w sprawie. Jednakże, co należy podkreślić, od swobodnej oceny sądu zależy uznanie, czy dokonane na podstawie uprawdopodobnienia ustalenia są na tyle wiarygodne, by na tej podstawie można było uznać za uprawdopodobnione fakty, na które strona się powołuje. Jak zauważa się w literaturze, uprawdopodobnienie z reguły nie może opierać się na samych twierdzeniach strony. .Przeprowadza się je za pomocą środków nieskrepowanych wymaganiami stawianymi co do formy przez przepisy kodeksu postępowania cywilnego (porównaj: Komentarz do art. 243 Kodeksu postępowania cywilnego , Tomasz Demendecki, system informacji prawnej Lex).

W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu Rejonowy nie budziło wątpliwości, że wnioskodawczyni uprawdopodobniła roszczenie o podział majątku wspólnego. Z tym stanowiskiem należy się zgodzić. Nie wymaga szerszego uzasadnienia to, że z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny) – art. 31§1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. W wyroku rozwodowym sąd może dokonać podziału majątku wspólnego – art. 58§3 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. W niniejszej sprawie wnioskodawczyni złożyła do akt odpis wyroku rozwodowego z dnia 11 lutego 2014 r. z którego wynika, że podział majątku przez Sąd Rodzinny nie został dokonany. W sprawie również uczestnik nawet nie twierdzi, że podział majątku został przez wnioskodawczynię i uczestnika dokonany. W tych okolicznościach w sprawie istnieje słuszna podstawa do przypuszczenia, że ono istnieje zważywszy, iż zabezpieczone udziały zostały pokryte wkładem niepieniężnym w postaci przedsiębiorstwa (...) J. G., które stanowiło majątek wspólny wnioskodawczyni i uczestnika. Nie przesądzając na obecnym etapie o zasadności powództwa o podział majątku wspólnego, gdyż te kwestie będą podlegały rozpoznaniu w postępowaniu nieprocesowym stwierdzić można, że przywołane przez wnioskodawczynię argumenty pozwalają na uznanie roszczenia o podział majątku wspólnego za wiarygodne.

Wnioskodawczyni w sposób wiarygodny uzasadniła także swój interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia dołączając do wniosku dokumenty m.in. odpis wyroku rozwodowego z 11 lutego 2014 r., odpis aktu notarialnego z 28 marca 2008 r., odpis postanowienia Sadu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim z dnia 10 października 2013 r., (sygn. akt I C 847/13), odpis postanowień Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 21 października 2013 r. i 15 lipca 2014 r., (sygn.. akt IX

C 1967/13), odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 19 grudnia 2013 r., (sygn. akt I C 2768/13), odpis postanowień Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 8 października 2013 r. i 28 maja 2014 r., (sygn. akt I C 3798/13) oraz fotokopie z akt KRS spółki (...) z o.o., umowy spółki, listy wspólników i aktu notarialnego z dnia 23 grudnia 2010 r. zawierający zmianę umowy spółki odnośnie zakazu zbywania udziałów bez zgody pozostałych osób. Dokumenty te potwierdzały, że uczestnik postępowania wyzbywa się spornego majątku. Okoliczności te, w połączeniu z twierdzeniami wnioskodawczyni o rozporządzaniu udziałami spółki bez jej wiedzy świadczą o występującym ryzyku trudności z wykonaniem ewentualnego orzeczenia będącego następstwem podziału majątku wspólnego. Przy czym w tym miejscu należy podkreślić, że ze względu na wartość spornych udziałów jedynie ten sposób zabezpieczenia jest realny i wbrew twierdzeniom uczestnika nie powodujący uciążliwości. Właśnie stabilności udziałów jest okolicznością korzystną dla przyszłych udziałowców, którzy zawsze mogą przystąpić do spółki poprzez objęcie nowych udziałów i w ten sposób angażować się w restrukturyzację spółki. Należy tu podkreślić, że udzielone zabezpieczenie jest następstwem konfliktu między byłymi małżonkami i właśnie ten konflikt może mieć wpływ na reputację spółki. Istotne w sprawie jest również i to, że w razie zbycia udziałów spółki przez któregokolwiek z byłych małżonków przed dokonaniem podziału majątku wspólnego mogłoby naruszyć ich prawa do ubiegania się o ten majątek.

Uczestnik podniósł w zażaleniu kwestie lakoniczności uzasadnienia zarzucając, że Sąd nie omówił konkretnie „okoliczności i dokumentów” które zadecydowały o zapadłym rozstrzygnięciu. I ten zarzut należy uznać za bezzasadny. Uzasadnienie postanowienia, pomimo krótkiej treści w tym zakresie pozwala na ocenę motywów jakimi kierował się Sąd. Z przedstawionych dokumentów wynika jednoznacznie, że wnioskodawczyni ma prawo do podziału majątku wspólnego a uczestnik, nie przesądzając jeszcze czy ma do tego prawo, majątku się wyzbywa.

Za chybiony ponadto uznać należy, w ocenie Sądu Okręgowego, zarzut dotyczący naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. Zarzut naruszenia art. 382 § 2 k.p.c. może być usprawiedliwiony tylko w tych wyjątkowych okolicznościach, w których treść uzasadnienia orzeczenia Sądu I instancji uniemożliwia całkowicie dokonanie oceny tego wyводу, który doprowadził do wydania orzeczenia lub w przypadku zastosowania prawa materialnego do niedostatecznie jasno ustalonego stanu faktycznego (por. między innymi wyroki Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2001 r., II UKN 446/00, OSNAPiUS 2003, Nr 7, poz. 182; z dnia 5 września 2001 r., I PKN 615/00, OSNAPiUS Nr 15, poz. 352; z dnia 24 lutego 2006 r., II CSK 136/05, niepubl.; z dnia 16 października 2009 r., I UK 129/09, Lex 558286). W sprawie nie mamy do czynienia z taką sytuacją bowiem zaskarżone postanowienie zawiera wszystkie elementy i w pełni jasne i możliwe do prześledzenia są motywy, które były podstawą zaskarżonego orzeczenia.

Wyjaśnić, też należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo wyznaczył wnioskodawczyni dwutygodniowy termin do złożenia wniosku o podział majątku wspólnego, co wynikało z dyspozycji przepisu art. 733 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze zażalenie należało oddalić w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.